

[Økonomiministeren.]

I tiden siden krigens slutning har problemerne vedrørende administrationens opbygning og virksomhed været behandlet i en række udvalg og nævn med tilhørende sekretariater inden for centraladministrationen.

Jeg skal her nævne forvaltningskommissionen af 1946, som i tiden 1946-1952 i 9 betænkninger fremsatte en række forslag til forenkling af administrationen vedrørende en række institutioner som f. eks. amtstuerne, fængselsvæsenet, skattedepartementet og statens udlånsvirksomhed samt vedrørende kontortekniske spørgsmål og om uddannelsen af det administrative personale.

Adskillige af kommissionens forslag blev ikke gennemført eller blev først senere gennemført, eventuelt i ændret skikkelse efter fornyet udvalgsbehandling.

Grunden hertil må navnlig søges i, at tiden ikke på samme måde som i dag var moden til gennemførelse af rationaliseringsforanstaltninger, hverken inden for staten eller i det private erhvervsliv, idet der bl. a. dengang ikke var mangel på arbejdskraft, som kunne understrege behovet for rationalisering.

Ved forvaltningskommissionens ophør i 1952 besluttede regeringen, at rationaliseringsarbejdet inden for statsadministrationen skulle fortsættes af forvaltningsnævnet og dets sekretariat.

Forvaltningsnævnet traf i princippet selv beslutning om, hvilke undersøgelser sekretariatet skulle iværksætte, men i praksis efterkom man i overvejende grad anmodninger udefra om overtagelse af rationaliseringsundersøgelser af de enkelte styrelser og direktorater.

I årene 1952-65 foretog forvaltningsnævnet en længere række institutionsundersøgelser. Fra de senere år kan nævnes undersøgelserne vedrørende forsvarrets institutioner, mødrehjælpsinstitutionerne, vejdirektoratet, arbejdsdirektoratet, Danmarks radio, undervisningsministeriet og udenrigstjenesten. Disse undersøgelser har ført til

mange forbedringer af administrationen i de pågældende institutioner, især for så vidt angår disses interne organisation, deres driftsøkonomi, sagsbehandling og kontortekniske funktioner. Derimod er de mere omfattende forslag til egentlig reorganisering inden for styrelserne sjældnere blevet gennemført. Forvaltningsnævnet har næsten udelukkende beskæftiget sig med sådanne institutionsundersøgelser og havde, væsentlig på grund af den relativt ringe medarbejderstab, som forvaltningsnævnets sekretariat rådede over, ikke haft kræfter til at foretage en systematisk behandling af en række af de tværgående problemer, som det i sin tid var pålagt forvaltningskommissionen at tage sig af, såsom grænse-udragningen mellem centraladministrationen og lokaladministrationen, mellem departementaladministrationen og institutionsadministrationen.

De anførte begrænsninger i forvaltningsnævnets arbejde var blandt årsagerne til, at administrationsudvalget af 1960 blev nedsat. Administrationsudvalget fik til opgave at formulere generelle retningslinier for den kommende udvikling af administrationen samt efter drøftelse med statsministeren at foretage en nærmere undersøgelse af de enkelte ministeriers opbygning og sagsområde.

Udvalget skulle foretage en mere principiel gennemgang af den historisk betingede opgavefordeling mellem departementerne på den ene side og særlige institutioner såsom direktorater, inspektorater og tilsyn på den anden side.

I årene 1960-65 har udvalget afgivet 5 betænkninger med forslag til ændringer i uddannelsesvæsenets centrale organisation, forslag om en mere rationel sagsfordeling mellem arbejdsdepartement og socialdepartement under arbejds- og socialministeriernes forretningsområde, forslag til en ændring af den centrale administration af told- og forbrugsafgiftslovgivningen samt forslag vedrørende revisionsdepartementernes og hovedrevisionens organisatoriske opbygning.